

MI LESZ OROSZ PÁLBÓL?

Zsúfolt a Népstadion lelátója. Nagy az izgalom, támad a Ferencváros, Orosz tiszta gólhelyzetbe kerül és mellélövi a labdát. Pár pillanat múlva senki sem zavarja és ellenfélhez továbbítja a labdát. Valaki megjegyzi:

— És halkán szól a jazz...

A közönség arra céloz, hogy Orosz Pál, a Ferencváros csatára reggelenként jár haza, nem él sportszerűen...

Tavaly, mintha megváltozott volna. De akkor sérülése akadályozta, hogy teljes tudását nyújthassa. Most, hogy nemsokára megkezdődik a bajnokság tavaszi fordulója, készülődnek a csapatok, a válogatott keret tagjai pedig a világbajnokságra igyekeznek. Jönnek a hírek arról is, hogy Orosz Pál megtért, jó fiú lett, remek kondícióban van és az idén végre ki fog robbanni a tehetsége.

IGAZI BOMBAFEJES, Orosz Pál küldi a Lens csapata hátlójába

város megbízásából fiatal tehetségek után kutatott. Oroszt „felfedezték”. 1952-ben, tizennyolc éves korában Budapestre került a Kinizsihez. Sós Károly edző vette kezelés alá. Kiképzették nagy ígéretnek — néhány nagyszerű játéka erre is engedett következtetni —, aztán ígéret maradt. Azért maradt csak ígéret, mert elsodródott Budapest viharzó életében s azt mondták róla, hogy mulatozó fiú.

— Beszélgessünk erről nyíltan, őszintén — mondtam Orosz Pálnak, a rokonszenves, fiatal labdarúgónak, aki ma 24 éves. Választékosan és egyszerűen öltözködik. Tiszta szemű sportember. Kicsit gondolkodik, aztán elkezd beszélni:

— Bevallom, elszédültem, mondhatnám úgyis, hogy megszedültem Budapesten.

— Itál?

A válasz meglepő:

— Nem iszom. Sosem voltam italos. A legtöbb, ha néha-néha egy-egy vacsora után kifröccsöt ittam. De csak egyet.

— Miért járta a lokálokat?

— Szeretem a jazz-muzsikát, a tánczenét. Előfordult, hogy a lokálban, ahol figyeltem a táncoló párokat és élveztem a legújabb slágereket, citromos limonádét ittam. Erre odajöttek hozzám a szurkolók, rájuk kellett lehelnem, aztán megszagolták a limonádét. Azt hitték, hogy citrommal álcázott rumot iszom. Mindenki azt gondolta, hogy iszákos vagyok.

— Jót tesz a lokál egy aktív fiatal labdarúgónak?

— Nem tudtam meglenni zene nélkül.

— Nem kifogásolja senki, ha táncolni szeret.

A válasz ismét érdekes:

— Csak nézem, hogyan táncolnak mások. Eleget ugrálok az edzéseken és a mérkőzéseken. Sosem táncolok, kivéve szilveszterkor.

— Akkor miért kell hajnalig hallgatni a tánczenét?

— Bevallom, ez helytelen volt. Rosszat tett a kondíciómnak. Azonban én minden mulatságnál csak — kibic voltam.

— Nők?

— Hát velük jobban szimpatizáltam, mint az itallal. Bevallom, sokszor nem úgy viselkedtem, mint ahogy sportemberhez méltó. Viszont ennek „köszönhetem”, hogy amikor bekerültem a válogatott keretbe, ki is kerültem onnan.

Orosz Pál nyíltan, őszintén beszél. Óva intették őt, míg most végre „megtört”.

— Munkahelyemre pontosan bejárom, rendszeresen dolgozom. A Sertésvágóhídon üzemtechnikus vagyok. Minden edzésen ott vagyok és minden törekvésem, hogy jó erőnlétben, technikailag és taktikailag felvértezve álljak ki a mérkőzésekre. Szeretném — erre biztatást is kaptam —, ha visszakerülnék a válogatott keretbe. Az alapozó edzéseken máris megállapították, hogy jó az erőnlétem. Szigorúan veszem az edzéseket.

— És mi lesz a muzsikával?

— Nem hagyom abba. Főbérleti garszonlakásom van. Szabadidőmben magnetofon-szalagról játszunk. De nem járok lokálba. Többet olvasok. Orvos-ismerősömtől érdekes könyveket kapok. Mindig orvos szerettem volna lenni és most bújom az anatómiai könyveket. Persze, csak kedvtelésből. Nemcsak a jazz-zenét szeretem, hanem az operát is. Minden balettet megnézek. Szeretem Puccinijt és Verdit. Vacsorázni eljárak az ÉDOSZ-ba. Ott találkozhatnak a nőtlen labdarúgók. Nem járok nők után...

— Színház?

— Két kedvenc színészem van. Az egyik Feleki Kamill, a másik a kis Kabos. Ebből mindjárt ki is tűnik, hogy a mulatságos darabokat szeretem. A színésznők közül Németh Marika hangját nagyon szeretem.

Külföldi utazások — járt Európa sok városában. aztán Ausztráliában, Afrikában —, mindig érdekelte az ottani kultúra, a népi zene és élénken foglalkozott a tájak szépségeivel is. Orosz Pálnak most két vágya van. Az egyik, hogy munkahelyén és a sportban jó eredményeket érjen el, és hogy felhozhassa Budapestre idős szüleit. Sok sikert kívánok mindkettőhöz!

Pataky Károly

CIVILBEN. Balról jobbra: Orosz és Mátrai

Mintha már hallottam volna ezt. Tavaly is, tavaly előtt is és azelőtt is: ígéret volt Orosz Pál. Az ígéret szép szó, ha betartják úgy jó. Orosz Pál azonban nem tartotta be. Talán az idén?

Orosz Pál Szentesen született. Munkás-emberek gyermeke; apja kőműves volt. (Mindketten élnek, édesapja 73. édesanyja 63 éves és Orosz tartja el őket.) Mikor a fiú futballozni kezdett, tehetsége mindjárt felűnt. Elvitték Szegedre, a Petőfi csapatába. Szépen játszott, vezetők és közönség megszerették. Ekkor látta őt meg Csikós Gyula, az egykori válogatott kapus, aki a Ferenc-